

Milí rodiče a děti z našich Sluníček,

čas plyne jako voda, ale v této neveselé době plyne jakoby “proti proudu”...Máme tady čas, kdy náš běžný veselý chod ve třídě je opět přerušen, čas, kdy si nemůžeme ve své třídě společně hrát, dozvídat se nové věci a užívat si s kamarády krásných chviliek...ale vše jednou pomine a my se zas brzy shledáme a se sluníčkovým úsměvem se přivítáme!

Jelikož pro naše děti předškolního věku je předškolní vzdělávání povinné, dostávají úkoly přes email a s nimi i takto komunikujeme, pro naše zbývající děti mladšího věku bychom rádi aspoň touto formou nabídly pár činností, které hravě zvládnete a zároveň Vás pobaví a zpestří Vám volné chvílky u Vás doma...

Tyto úkoly máte na celý měsíc březen 😊

Začal nám **březen, měsíc knihy**. Předčítání rozvíjí paměť a představivost, učí myšlení. Předčítání utváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem. Stačí 20 minut denně.

Doporučujeme si stáhnout do mobilu (tabletu...) aplikaci Readmio. Jde o aplikaci, kde najdete zadarmo spoustu pohádek, které jsou doprovázeny zvukem. Čtete vašim dětem plynule a aplikace Readmio přehraje zvuky a hudbu v ten správný okamžik. Není nutné mačkat žádné tlačítko. Vše spustí pouze váš hlas. Aplikace nevyžaduje připojení k internetu. Internetové připojení je vyžadováno pouze, přejete-li si stáhnout nové povídky.

Mluvte s dětmi o knihách: Kniha je sešitý nebo slepený svazek listů, popsaný, potištěný. Jak se ke knize chovat, jak sní zacházet (špatné –nejíst nad knihou, nestříhat listy a nekreslit na listy, nekoupat se s knihou, nestát na knize, neházet sní, nekousat, nesahat na ni se špinavýma rukama –vše zdůvodnit proč to nemáme dělat). Jak taková kniha vznikne: Papír vzniká ze dřeva jehličnatých a listnatých stromů. Ze dřeva se vyrobí vláknina, která se kombinuje s tříděným papírem. Získaná vláknina se mele a barvením se zpracovává do podoby papíroviny. Papírovina je vodný roztok, který se rozlévá na síto. Natřásáním síta se z papíroviny odstraňuje voda. Vlhký papír prochází ždímacím lisem a sušícími válci. Vzniklý papír se navíjí do kotoučů, nebo následně rozřezává na archy. →Tiskárna →Knihkupectví. K čemu jinému nám slouží papír (psaní, malování, v MŠ pracovní listy...atd).

Do knih se píše, kreslí, proto se zaměřujeme i na přípravu na psaní–grafomotorika. Grafomotorika je činnost, kterou jedinec vykonává při psaní. Je využívána k rozvoji jemné motoriky ruky a zrakové koordinace. Jedná se o období přípravy na psaní. Dbáme na uvolnění svalových skupin paže, zápěstí a ruky.

Básnička s pohybem rukou

úkol: vymyslete společně pohyb rukama a celé se to naučte zpaměti

Rozbolelo knížku bříško,

měla vněm moc písmenek.
Řekl/la jsem jí: „Milá knížko,
Zanech smutných myšlenek!

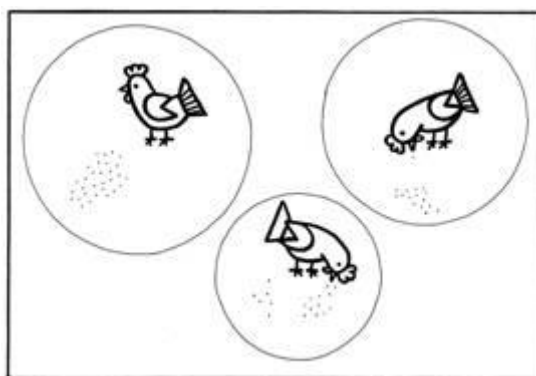
Protáhni si všechny listy,
narovnej svůj křivý hřbet.
Provětrej se –vzduch je čistý
a já bych tě zas rád čet.“

Náměty grafomotorických cvičení

Vyberte si nějaká cvičení a společně kreslete a pište

PTÁČEK - *Ptáčkové poletují* - nepřerušované čárání volnou rukou po celé ploše

SLEPIČKA - *Slepička zobe zrní* - volný pohyb v zápěstí nahoru a dolů s dotyky o papír

ZVONEČEK - *Zvoneček zvoní bim-bam* - dolní oblouk vedený oběma směry na ploše papíru

MÍČ - *Házení míčem* - kreslíme hod míčkem horním obloukem vedeným oběma směry

AUTO - *Auto jede* - vodorovné čáry zleva doprava na ploše papíru

DEŠTNÍK - *Dokresli deštník* - jeden horní oblouk vedený zleva doprava na předkresleném listu

JABLÍČKO - *Jablíčko padá* - svislé čáry vedené shora dolů do určitého cíle na ploše

HVĚZDIČKA - *Hvězda padá* - svislé čáry vedené shora dolů

KLÍČEK - *Zavřená vrátka* - svislé čáry vedené zdola nahoru a vodorovné čáry

KONVIČKA - *Kytka roste* - svislé čáry vedené zdola nahoru

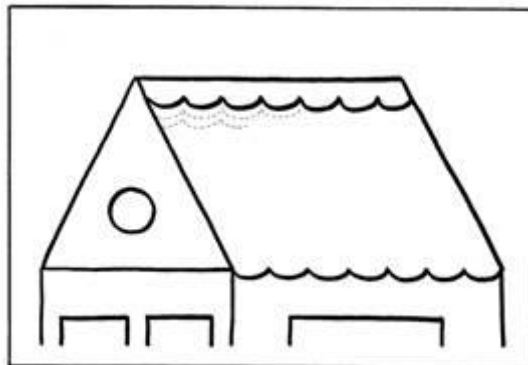
SLUNÍČKO - *Sluneční paprsky* - šikmé čáry shora dolů

PTÁČEK - *Ptáček letí* - šikmé čáry zdola nahoru

MÍČ - *Míč skáče* - dva horní oblouky zleva doprava

KOMÍN - *Komín kouří* - spojené dolní kličky

DOMEČEK - *Střechy - tašky* - spojené dolní oblouky

HRNEČEK - *Z hrnečku se kouří* - spojené horní kličky

STROMEČEK - *Větve stromu* - šikmé čáry dolů nalevo a napravo

RYBIČKA - ovály

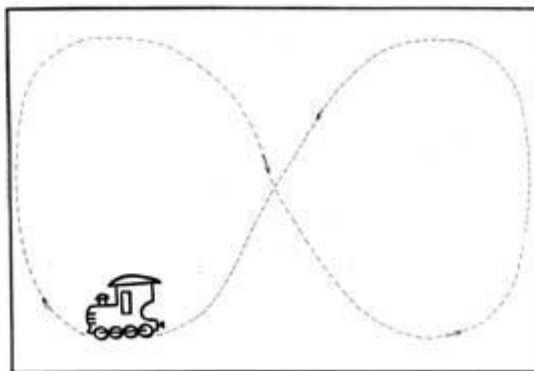
HVĚZDIČKA - hvězdu vytváříme dělením kruhu - vodorovně, svisle a šikmo

MÍČ - *Míč skáče* - spojené horní oblouky

SLUNÍČKO - *Sluníčko svítí* - vedení čar odstředivě všemi směry

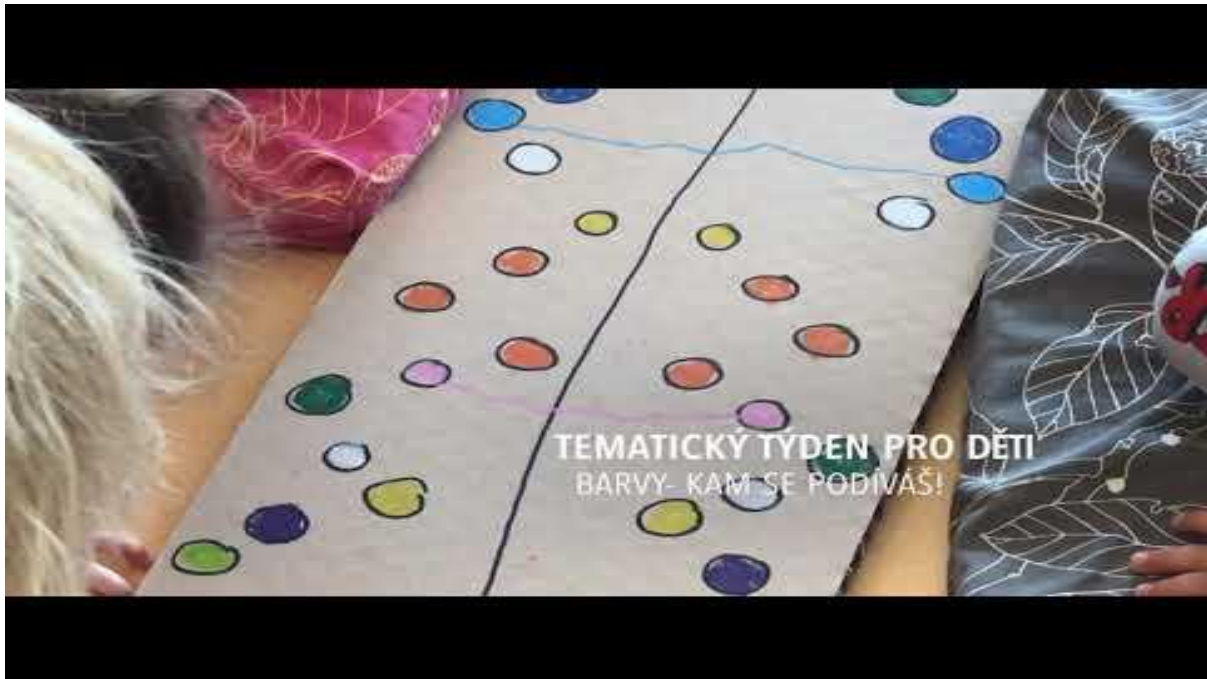
ŠNEK - závit

MAŠINKA - *Vláček jede* - dvojsmyčka

Odkaz na zajímavou kombinovanou aktivitu:

[Grafomotorická cvičení](#)

Výtvarná činnost:

Vyrobte s dětmi vlastní knížku. Do ní si pak děti budou kreslit pohádku, kterou jim rodič přečte (př.: večer při usínání si dítě poslechne pohádku, druhý den nakreslí to, co si zní pamatuje).

Pomůcky: 7 listů bílého papíru A4, jeden barevný papír A4 jako obal knížky (nebo bílý a dítě si obal knížky vytvoří samo), lepidlo.

Postup: dítě přeloží na půlky všechny A4 papíry, v místě přehybu použít lepidlo a listy nalepit na sebe.

Co procvičujeme :

- jemná motorika :
- manipulace s papírem
 - návyky při kreslení
 - držení tužky
 - postavení ruky
 - uvolnění ruky, tlak na podložku
 - plynulost tahů

- řeč :
- má zájem o obrázkové knížky, příběhy
 - poslouchá pohádky, chápe děj

-základní matematické představy : - množství (po dokončení knížky nechejte dítě spočítat počet listů/stránek, vysvětlete dětem, co jsou listy/ stránky)

- tvary (jaký geometrický tvar má knížka, jaké další tvary znáš)

A knihy jsou především pohádky! Pojdme se jedné chvílku věnovat

O dvanácti měsíčkách

- 1) Společně si s rodiči přečti pohádku O dvanácti měsíčkách - viz níže.
- 2) Zkus rodičům vyprávět pohádku. Co všechno si pamatuješ?
- 3) Charakterizuj jednotlivé postavy z pohádky. Řekni, jak se jmenuje, jaký je, třeba i jak vypadá, jak se zachoval atd.
- 4) Nauč se básničku o měsících v roce:

LEDEN na rampouchy hrál,
ÚNOR posune den dál,
BŘEZEN trávu tlačí vzhůru,
DUBEN barví stromům kůru.
KVĚTEN barevný má fráček,
ČERVEN zpěvavý je ptáček,
ČERVENEC je léto u vody,
SRPEN prázdninové příhody.
ZÁŘÍ – škola volá zas,
ŘÍJEN podzimní je čas,
LISTOPAD – spí zahrádka,
PROSINEC je pohádka.

5) Znáš čtyři roční období? Dokážeš měsíce správně rozdělit do ročních období? Zopakuj si názvy měsíců. Namaluj s pomocí rodičů jejich počáteční hlásky, můžeš si je vystříhnout (L – leden, Ú – únor...). Vezmi si 4 barevné čtvrtky nebo papíry (např. bílý – zima, zelený – jaro, hnědý – podzim a modrý – léto). Rozděl počáteční hlásky měsíců na barevné papíry, podle toho kam měsíce patří. Rodiče ti to zkontrolují. Přitom si opakuj měsíce a určitě si zapamatuješ i nějaká písmenka. Mají některé měsíce stejné počáteční hlásky? Které to jsou?

6) Vzpomeň si na pohádku a zkus představit, jak by mohl každý z měsíců sedících u ohně vypadat. Co je typické pro roční období nebo pro měsíce v roce? Měsíc Leden na sobě nebude mít rozkvetlé fialky, nebo ano? Vyber si jeden měsíc a nakresli ho.

7) A teď si trochu zasportuj. Můžeš doma nebo venku. Představ si, že i ty jdeš dalekou cestu lesem, přes kopce, přes louky a potoky hledat fialky. Udělej si doma překážkovou dráhu a pak jí překonej a při tom vyprávěj, co právě zdoláváš (polštáře na zemi – kameny v řece apod.). To samé můžeš vymyslet i někde venku. Vždy vyprávěj, jaké překážky se ti dostali do cesty.

O dvanácti měsíčkách

Byla jednou jedna matka a ta měla dvě dcery. Holena byla její vlastní dcera a druhá dcera Maruška byla nevlastní. Matka měla raději svou vlastní dceru Holenu. Maruška byla přeci jen nevlastní. Vyrostlo z ní krásné děvče a to matka těžce nesla. Její vlastní dcera totiž vůbec krásná nebyla. Díky Maruščině kráse jí matka a Holena ubližovaly. Maruška se musela starat o domácnost a zvířata. Ty dvě nehnuly ani prstem. Jednoho zimního dne si její nevlastní sestřička Holena vzpomněla, že by chtěla natrhat fialky a povídá Marušce: „Chtěla bych kytičku fialek, jdi a natrhej mi je.“ „Ale sestřičko, kde je teď v zimě seženu? Všude je plno sněhu.“ Holena se rozhněvala a Marušce začala vyhrožovat, že jí zabije. Maruška se tedy s pláčem vydala hledat fialky. Brodila se sněhem, celé tělo ji zámlo, ale fialky najít nemohla. Až došla na louku a uviděla hořet oheň. Kolem něho bylo dvanáct kamenů a na nich sedělo dvanáct mužů, každý z nich představoval jeden měsíc v roce. Na tom úplně největším kameni seděl Leden, který zrovna vládl. Maruška k nim přišla blíže a popřála jim dobrý den. Byla celá promrzlá a tak se neostýchala zeptat, zda by se mohla na chvíli ohřát. Vládnoucí Leden souhlasil a dal se s Maruškou do řeči. „Pověz nám, co tu v takové zimě děláš a úplně sama?“ Maruška zdvořile odpověděla. „Hledám fialky.“ „Teď v zimě?“ Podivil se Leden. „Já vím, ale má nevlastní sestra mi to přikázala, jinak mě prý zabije.“ Leden pokynul Březnu a ten kývl hlavou, oheň se najednou rozhořel a všude kolem začal tát sníh, louka se zazelenala a na ní rostly fialky. Muži ji popoháněli, ať si natrhá fialky a utíká domů. Holena i macecha byly v samém údivu, že takový úkol mohla vůbec splnit. Spokojené však nebyly a tak si Holena vymyslela, že má chuť na jahody. Opět přikázala Marušce, aby šla do lesa a přinesla jí jahody, jinak že jí zabije. Maruška se rozplakala a vydala se do lesa. Třásla se zimou a všude kam jen dohlédla, byl sníh. Zdálo se jí, že zahlédla světlo a došla až k němu. Hořel tam oheň a kolem něho sedělo zase dvanáct mužů, kteří představovali dvanáct měsíců. „Dobrý den, dobří muži, mohu se u vás na chvíli ohřát?“ Leden ji odpověděl: „Můžeš, ale co v takové zimě děláš v lese sama?“ Maruška pověděla, jak jí Holena přikázala, aby na jahody došla, jinak že jí zabije. Leden přistoupil k Červnu, něco mu zašeptal do ucha a podal mu žezlo. Vatra se rozhořela a Červen se ujal vlády. Sníh zmizel, všechno se zazelenalo, začalo kvést a potom i zrát. Maruška s úžasem začala trhat krásné červené jahody. Poděkovala a s jahodami se rozběhla domů. Macecha i Holena se divily, že i tento úkol splnila. Na jahodách si pochutnaly, ale jejich spokojenost jim dlouho nevydržela. O pár dnů později chtěla Holena po Marušce donést jablka. Maruška se jí marně snažila vysvětlit, že v tuhle dobu žádné nerostou. I přesto ji Holena poslala znovu do lesa. Pěknou chvíli bloudila hladová a promrzlá. Až opět došla na louku, kde hořel oheň a u něj sedělo dvanáct mužů, kteří představovali dvanáct měsíců v roce. Maruška se opět chtěla u ohně ohřát, od mužů dostala svolení. Dala se s nimi do řeči a vysvětlila, proč musí donést domů jablíčka. Mužům bylo Marušky líto a Leden kývl na Září. Oheň se rozhořel a všude kolem bylo po sněhu, vše začalo pučet, pak kvést, až na jabloni uzrála jablíčka. Maruška natáhla ruku a dvě jablíčka utrhla. Pospíchala domů a dvě jablíčka dala Holeně, té jablíčka moc chutnala, ale bylo jich málo. Marušce vynadala, že jablka po cestě snědla. Maruška jí však odvětila: „Ne, jen jsem musela pryč“

utíkat.“ Holena jí, ale nevěřila. Rozhodla se, že si pro jablíčka dojde sama a vypravila se na cestu. Dlouho se trmácela lesem a mrzla. Na louce zahlédla oheň a kolem něj dvanáct mužů, ničeho neváhala a u ohně se ohřála. Ani se nezeptala. Tím měsíčky urazila. Leden se rozzlobil, nebe se zatáhlo a začalo hustě sněžit. Holena neviděla ani na krok, bloudila a mrzla. Síly jí už nestačily a bezvládně klesla do sněhu. Macecha zatím chodila po světlici a bědovala: „Kde je ta Holena, určitě se někde cpe jablky a mě nepřinese.“ Rozhodla se, že jí půjde hledat. Ani ona už se nevrátila, v hustém sněžení nenašla cestu a zabloudila. Maruška obě starostlivě vyhlížela, čekala, ale už se jich nikdy nedočkala. Od té doby žije sama šťastně v chaloupce.

Zatanči si, zasloužíš veselý pohyb!

Pro princezny :

[Míša Růžičková - Tanec princezen \(Minidisko Cvičíme s Míšou 3\)](#)

Pro záchranáře:

[Míša Růžičková - Sanitka \(Cvičíme s Míšou 8\)](#)

A kdo by toužil po více pohádkách či zajímavých aktivitách, najdete zde:

<https://edu.ceskatelevize.cz/stupen-vzdelani/predskolni>

Prozatím se loučíme, naše drahá sluníčka

